

baggrunden herfor, der herom er gjort foran side 348 under omtalen af lovforslaget om et stabiliseringslån.

Loven tager sigte på at *forhøje arbejdsgivernes bidrag* til arbejdsløshedsfonden gennem en ændring af § 28 i loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 43 af 18. marts 1952 med senere ændringer. Arbejdsgiverbidraget, der i 1937 blev fastsat til 15 kr. årlig pr. forsikret helårsarbejder, forhøjes i overensstemmelse med den siden da stedfundne prisstigning til 38 kr. Af hensyn til beskæftigelsen af lærlinge indeholder loven en bestemmelse om, at det hidtil gældende bidrag på 2 kr. årlig for lærlinge skal bortfalde. Endvidere forhøjer loven de grænser, ved hvilke arbejdsgiverbidragene og statens tilskud bortfalder — nemlig når arbejdsløshedsfondens formue har nået en vis størrelse — i samme forhold som bidragene.

Forhøjelsen vil ifølge bemærkningerne til lovforslaget medføre en forøgelse af arbejdsgiverbidraget fra de hidtidige 11 mill. kr. til ca. 26 mill. kr. årlig.

Baggrunden for lovforslagets fremsættelse var, at arbejdsløshedsfondens regnskab i de senere år har vist underskud, det sidste år på over 23 mill. kr. Såfremt arbejdsgiverbidragene ikke blev forhøjet, måtte det forudses, at et eventuelt fortsat stigende underskud stadig måtte dækkes ved tilskud fra statskassen.

Ved lovforslagets 1. behandling udtalte *Hans Rasmussen* (S), at det ville være uforsvarligt fortsat at lade de i 1937 fastsatte arbejdsgiverbidrag være af uforandret størrelse uanset den siden da skete prisstigning. Arbejdsløshedsfonden havde haft underskud siden 1933, og han fandt, at lovforslaget var et egnet led i regeringens kriseplan, der går ud på at skaffe en række nødvendige besparelser for statskassen. Han anbefalede lovforslaget til hurtig og velvillig fremme.

Lorentzen (V) erklærede, at hans parti ikke kunne stemme for lovforslaget. Han var villig til at forhandle om en forhøjelse af arbejdsgiverbidraget, men han fandt forslaget ilde anbragt på et tidspunkt, da der er nedsat en kommission til behandling af hele arbejdsløshedsloven. Herved rykkede man en enkelt ting ud af sammenhængen i stedet for at tage den op ved den samlede revision af arbejdsløshedsloven. Han kritiserede i øvrigt, at lovforslagets sparebestræbelser gik ud på, at borgerne skal bidrage til forøgede indtægter for statskassen, mens besparelser i det offentliges forbrug ville have været at foretrække.

Poul Sørensen (KF) meddelte ligeledes, at hans parti ikke kunne